

Landmænds Køb af Landbrugsejendomme maatte tale derfor, maa Udvalget dog erkende, at saadanne Vanskeligheder er til Stede, hvorfor Udvalget finder, at Spørgsmaalet bør optages til Behandling i sin Helhed, idet det er paaapeget, at Vanskelighederne ogsaa maa ses i Forbindelse med den øgede Efter-spørgsel efter fast Ejendom, som Tidens ekstraordinære Penge-rigelighed medfører. Under Hensyn hertil anser Udvalget det for rigtigt at begrænse Lovens Løbetid til Tiden indtil 1. November d. A.«

En Særbetænkning blev ligesom under Behandlingen af det tilsvarende Lovforslag i 1941 afgivet af *Hans Pinstrup* (V.), som anførte, at han i Udvalget havde søgt at vinde Tilslutning til et Ændringsforslag, hvorefter Tinglysningsgrænsen forhøjedes for *unge Landmænds første Køb af Ejendom*, herunder Familieoverdragelser.

»Et stort Tal af dansk Landboungdom vil ellers som Følge af denne Lovgivning paa tredie Aar hindres i at faa egen Bedrift eller, om det sker, da paa daarlige Vilkaar med Væksel- og Kautionslaan i Stedet for ordnede Prioritetsforhold.

Mindretallet lægger afgørende Vægt paa, at den normale Omsætning mellem ældre og unge Landmænd ikke hindres, men at der aabnes Mulighed for, at den voksne og ved Landbruget uddannede Ungdom kan faa egen Bedrift, saa de ikke af den Aarsag tvinges over i andre Erhverv til Skade for Landbrugets fremtidige Udvikling og for Samfundet.

En Forhøjelse af Tinglysningsgrænsen, snævert begrænset til landbrugsuddannede unges første Køb af Ejendom, vil efter Mindretallets Opfattelse intet ændre med Hensyn til Lovens mulige gode Virkninger til Hindring af Spekulationskøb, men lette Adgangen til egen Bedrift for den Landboungdom, der er vokset op i Kriseaarene og derfor ikke raader over stor Egenkapital.

Af flere Grunde er Udstykningen i Øjeblikket begrænset, og som Følge af Etableringsomkostningerne ogsaa meget dyr for de Landmænd, der faar saadanne Brug, men det forøger kun Betydningen af, at der ikke ogsaa lukkes af for naturlig Omsætning af bestaaende Ejendomme mellem ældre og yngre Landmænd.

Imod Loven taler ogsaa det praktiske Livs mange Erfaringer for, hvor langt Dygtighed og Arbejdsmod rækker, samt de mange uløste Opgaver, der endnu findes ved Tusinder af Ejendomme, og som det er uforsvarligt Aar efter Aar at hindre dygtige unge i at faa fat paa.

Mindretallet beklager kun delvis at have opnaaet Tilslutning til disse Synspunkter og kan derfor ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.«

Foruden *Hans Pinstrup* kunde heller ikke *Bondepartiets* Medlemmer stemme for Lovforslaget, hvilket *Valdemar Thom-*